

1-бөлім – Әріптер елі

Күн Әріптер Патшалығының үстінен алтын сиясын төге көтерілді. Ашық кітап пішінді төбелер жарқырап, ауада лентадай ирелеңдеген сөйлемдер тербеліп тұрды. Ал жұмсақ дауысты дыбыстарға толы самал жел көше бойымен сырғып өтті.

Әр әріп өз үйінде тұратын.

‘**А**’ — бірінші әріп әрі басшы — тік, сымбатты, әрдайым бұйрық беріп, бірақ сыпайы болуға тырысатын.

— «Барлығы тік тұрыңдар! Сөздерді таза әрі ұқыпты ұстауымыз керек!»

‘**В**’ көңілді секіріп, қос төмпешігімен барабанша дыбыс шығаратын.

‘**С**’ баяу иіліп, әр нәрсеге қызығушылықпен қарайтын.

‘**О**’ көше-көшені домалап, иіс аңдып жүретін.

— «Ммм, донаттың иісі шығады!» — дейтін ол әр таң сайын.

‘**Х**’ қолын айқастырып, қиғаш тұрғанның бәріне қабақ түйетін.

Ал ‘**Н**’ әркез жымыып, құлағандарға көмектесіп, нүктесін жоғалтқандарды көтеріп жүретін — мейірімділіктің өзі еді.

Содан кейін ‘**М**’ келетін — таудай мықты, бәрі шайқалғанда көпірді ұстап тұратын.

Олар бірігіп, әлемді құрайтын сөздер жасады: **Р**-дан жолдар, **Т**-дан мұнаралар, **Г**-ден бақтар. Бәрі тыныш, бейбіт еді.

Бірақ бір бұлтты күні ауа дірілдеп, көкжиектен бейтаныс таңбалар пайда болды...

2-бөлім – Бейтаныс таңбалар

Бір сәтке бәрі тынышталып қалды. Әріптер Патшалығының аспаны жазу мен өшірілудің арасында қалған парақтай жылт-жылт етті.

О үреймен алға домалады:

— «Ө, біз жаңа тыныс белгілерін ойлап таптық па, әлде... тірі нәрселер ме олар?»

Сия өзенінің ар жағында белгісіз пішіндер қозғалды — әдемі иілген, бөтен таңбалар.

Солардың бірі, алтын таспадай жарқыраған, сәлем берді:

— «Сендерге бейбітшілік тілеймін. Мен — **Alif**, араб жазуынанмын.»

А таңырқап:

— «Қай жерден дедің?»

— «Басқа әріптер әлеміненмін,» — деді **Alif** мейіріммен. — «Біз сендердің сөздеріңді жел арқылы естіп келдік.»

Оның артынан өзгелері пайда болды — иірімдер, нүктелер, нәзік иілген сызықтар. Сәлден соң тағы бір топ келді — **Кирилл** әріптері, мығым да батыл. **‘Б’** кеудесін тік ұстап алға шықты: — «Біз мұнда әңгімелермен бөлісуге келдік!» — деді ол.

Ағылшын әріптері абыржып қалды.

Е демігіп: «Олар... олар бізге ұқсамайды!»

Х ызаланып: «Олар біздің сөздігімізге басып кірді!»

Н алға шықты: «Мүмкін, олар соғысуға емес, сәлем айтуға келген шығар?»

Бірақ әріптер жақындаған сайын, олардың дыбыстары араласып, сөйлемдер сүрінді, сөздер ауада үзіліп кетті.

Мағына бұрмалана бастады.

Жер қақ айрылып, жел әріптерді аспанға ұшырып әкетті.

Сол сәтте бәрі түсінді — бірдеңе дұрыс болмай тұр.

3-бөлім – Бүлінген әріптер

Жер қаһарлы баспа машинкасы сияқты дірілдеді. Сия өзенінен ешбір әліпбиге жатпайтын пішіндер шықты — майысып, бұзылған нүктелер, жартылай өшкен әріптер. Олар әлем бетімен еңбектеп жүріп, мағынаны ұрлай бастады.

М дірілдеп сыбырлады:

— «Бұлар араб та емес, кирилл де емес... бұлар – бүлінген таңбалар.»

А жұдырығын түйді:

— «Онда біз оларды түзетеміз. Біз бұдан да күшті сөз құрамыз!»

Бірақ олардың сөздері дұрыс шықпады — сөйлемдер еріп, дауыстылар сырғып, дауыссыздар өшіп жатты.

Бүлінген таңбалар сықылықтап күлді:

— «Сендер бірлік жаза алмайсыңдар. Сендер өздеріңді ғана білесіңдер!»

О үтірдің артына тығылып:

— «Бұнысы қорқынышты екен...»

Н-тің жарығы бәсеңдеді.

— «Олар дұрыс айтады,» — деді ол баяу. — «Біз тек өзімізге арналған сөздер құрдық.

Мүмкін... біз ешқашан тыңдауды үйренбеген шығармыз.»

А оған қарады:

— «Онда енді үйренеміз.»

Солай олар жиналды — ағылшын, араб, кирилл әріптері — иық тірестіріп тұрды.

Бірінші рет бәрі бірге бір сөз жазуға тырысты.

Ол теңселіп, жарқылдап тұрды, бірақ шынайы еді.

Нәре — Үміт.

Сөз жарқ етіп, жартылай ағылшын, жартылай араб, жартылай кириллше болды — ал бүлінген таңбалар ысылдап:

— «Бұл сөз сендердің ешқайсыларыңа тиесілі емес!»

— «Дәл солай,» — деді **Н**. — «Ол бәрімізге тиесілі.»

Әріптер жарқырай түсті. Сия өзені сабыр тапты.

Бірақ бүлінген таңбалар соңғы шабуылға дайындалды.

4-бөлім – Жарық сөзі

Аспан шуылға толды. Бүлінген таңбалар дауылдай ұшып, сөйлемдерді жыртып, мағынаны өшіріп жатты.

Ортасында ағылшын, араб және кирилл әріптері қатар тұрды — бозғылт жарықта жарқырап.

А айналаға қарады:

— «Жарайды, біз “HOPE”-ті жаздық. Керемет сөз. Бірақ онымен қалай күресеміз?»

Н жымыып:

— «Біз жұдырықпен емес, байланыспен күресеміз.»

О қабағын көтеріп:

— «Мен стратегия емес, тағам жағын ұнатамын, бірақ жарайды...»

Е шапалақ ұрып:

— «Түсіндім! Әріптер бірігіп сөз құрғанда — мағына туады. Ал мағына бәрін түзетеді!»

М басын изеді:

— «Онда оны ең үлкен сөз етейік!»

Бірақ дәл сол сәтте қара найзағай соғып, “HOPE” сөзін ортасынан жарып өтті.

Е айқайлап:

— «Әріптер бөлшектеніп барады!»

Сонда араб әліпбиінен **Alif** алға ұшып шықты. Оның алтын түсті сызықтары жарқырап тұрды.

— «Мен көмектесейін.»

Ол әуеде айналып, жарқыраған ‘**ح**’ таңбасын жазды да, **Н**-пен қосылды.

Олардың жарығы бірігіп, ағылшын мен араб әуені үйлесті.

Содан кейін **Б** келіп, **М**-мен бірігіп, берік іргетас құрды.

Олар сия мен жарықтан көпір жасады.

Ауада сыбыр пайда болды — бұл сөз емес, түсіністік еді.

Бүлінген таңбалар сәл кідірді.

Н сабырмен сөйледі:

— «Барлық әліпби бір тілекпен басталған — түсінілу мен байланыс тілеуімен.»

Жарық жан-жаққа тарады. Сөйлемдер қайтадан бояу алды, сөздер түзелді.
Тіпті қара өзен де мөлдірленді.

О қуанып:

— «Жұмыс істеп тұр! Біз әлемді қайта жазып жатырмыз!»

А күлді:

— «Көрдің бе, көшбасшылық тек бірінші болу емес екен!»

С күлді:

— «Әліпби әдебін үйреніпсің!»

Бүлінген таңбалар соңғы рет айқайлап, ұсақ ұшқындарға айналып жоқ болды.
Тыныштық орнады.

Және тарихта алғаш рет үш әліпби бірге сөйледі:

А, Alif, және Б бірге айтты:

— «Бөлек әріптер — бір мағына.»

Н жымыды:

— «Міне, нағыз күшті сөз осы.»

5-бөлім – Жаңа әліпби

Дауыл басылды.

Әріптер Патшалығының түкпір-түкпіріне жарық қайта оралды.

Сия өзендері жылтырап, сөз-гүлдер бүр жарып, шағын өлеңдерге айналды.

Алаңдағы “HELLO” жазуы қайта жанды — бұрынғыдан да жарқырап.

Бірақ енді ол былай жазылған еді:

HELLO — مَرْحَبَا — ПРИВЕТ.

Үш сөз — бір сәлем.

А алаң баспалдағында тұрып, патшалыққа қарады. Бұл жолы көкірек кермеді. Тек үнсіз бақылады.

О домалап келіп:

— «Мұндай сәт донат жеуге тұрарлық! Үш әліпбиде!»

Е күліп:

— «Яғни “doughnut”, “دونات”, және “пончик”, иә?»

О мәз болып:

— «Дәл солай! Үш есе тәтті!»

Х қолын айқастырып, ашуланғандай тұрды.

Н оның қасына отырып:

— «Сен батыр болдың,» — деді.

Х қабағын түйді:

— «Мен айқайлап, соғыс шығара жаздадым.»

— «Иә,» — деді **Н**. — «Бірақ соңында сен сол сөзді аяқтадың.»

Алаңның ар жағында **Alif** пен **Б**, **М** мен **С**-пен бірге көпірлер мен белгілерді қайта жазып, бөріне түсінікті етіп тұрды.

А Н-ке қарап:

— «Сен дұрыс айттың. Көшбасшы болу — бірінші болу емес, өзгелердің орнын табуына көмектесу.»

Н бас изеді:

— «Ал сөздердің құны – бөріне сөйлеуге мүмкіндік бергенде ғана мәнді.»

Жел күлкі мен қағаз сыбдырын алып кетті.

Аспанда жаңа әліпбилердің әлсіз жарқылы көрінді — әлі табылмаған таңбалар.

Е жоғары қарап:

— «Басқалары да бар шығар, иә?»

А жымыды:

— «Мүмкін. Ал келгенде біз оларға барлық тілде “сәлем” дейміз.»

О алтын түстес домалақ тәттіні аузына салып:

— «Шашыраған түйіршіктермен!» — деді.

Бөрі күліп жіберді — тіпті **Х** те.

Күн батып бара жатқанда әріптер бір аспан астында тұрды — пішіндері бөлек, дыбыстары әртүрлі, бірақ бір ғана әңгіме.

Мағынаның әңгімесі.

Оқиға идеясы мен мәтіні — Hamza

Әңгіме құрылымы мен баяндау GPT-5 (Novel Writer) көмегімен жасалды